

Dicht(er) bij jou

OJ Frère

Inhoudsopgave

Dichter bij jou	4
Arrivé(e)	5
Corrupt	6
Zielsgeluk	7
Altijd weer	8
AnnaMaria koekoek	9
Waakhonden	10
Nul	11
Zeewaarts	12
Sluisdeur	13
Verleiding	14
Tegeltjeswijsheid	15
Brood	16
Gebroken	17
Product	18
Oude illusies	19
Calvarie	20
Het is niet... ..	21
Stok	22
Kiezelstrand	23
Soms wel	24
Uitgang	25
Verboden toegang	26
Schreef	27
Vluchtweg	28
Totaal	29
Veel	30
Teint	31

In alles	32
Waslijn	33
Stille kracht	34
Gedreven	35
Ongenaakbaar	36
In jouw hoofd	37
Te paard	38
Duiven	39
Crematie	40
Binnenkort	41
Vochtig	42
Voetstappen	43
Canofob	44
Halverwege	45
Ertussen	46
Religie	47
Trap naar de hemel	48
Dagdroom	49
Overspoeld	50
Ware glorie	51
Barrières	52
Wrange vruchten	53
Klaar	54

Dichter bij jou

Door roze brillenglazen
Myopisch, dystopisch
Gespeend vervreemd

Holistisch ontheemd
Het totaalbeeld verloren
In wolken van leegte

Er gloort hoop
Het verdwijnpunt
verschijnt op de horizon

Waar het deert, convergeert
Samen met jou
Dichter naar het heden

Arrivé(e)

We lopen oude wegen
Van mensen voorbij
In stilte
In kilte
In lange wandelingen
Vol van dingen
Waar het hart van overloopt

We roeren de mond
Iedere keer weer
Of stom
De trom
In woeste kreten
Als we weten
Dat we de wijsheid hebben

In toekomst verborgen
Nog lang niet zichtbaar
We arriveren
Iets zal ons leren
Dat wat bestaat
Langs ons gaat
Straks achter ons ligt

Corrupt

De ene hand wast
De andere geeft
Het lot bepaalt
Wij doen, handelen
Zonder winstbejag
Zonder bedoeling
Gewoon, alleen
Uit vriendelijkheid
Uit liefde
Voor jou
Alleen
Voor jou
Dus

Zielsgeluk

In ongeest dwaalt de rede
Van misbeeld doft het zicht
Vleugelvlaag slaat
Ogenslag knijpt

In eksterhuizen fluit het gebroed
Viertonig onnavolgbaar
Wouddwergen dwalen
Als het klokhuis verbruint

Daggesternte verbleekt
achter Mars en Venus
Oppergoden fluisteren
De hemel lacht zwart

Onder geluk
verzamelt zich de toonhoogte
Alles dromt
Alles komt
Vandaag
(of morgen)

Altijd weer

Altijd
Gebeurt het
Overkomt het
Speelt het
Is het niet te vermijden

Soms raak
Soms mis
Soms bijna
Soms schamp
Zal het ons te treffen

Bij Toeval
Bij Lot
Bij Satan
Bij God
De aanstichter kennen we

Wijzelf blijven schuldeloos,
gebiologeerd starend
in de koplampen
van onze bestemming

AnnaMaria Koekoek

Mijn voetstappen
volgen

Mijn schaduw valt
vooruit

Een wolk pluimt
aan de einder

Er klinkt een koekoek

Triomfantelijk

Het ei is gelegd!

Waakhonden

Werwaarts, derwaarts
spuug ik kringen
in woeste wateren,
blaas ik mijn adem
tegen de storm

Mijn wiede weerga
zucht onder het gewicht,
onder de zwaarte
van het machtsvacuüm

In de straatbibliotheek
rust de rede
Op de tuintrampoline
springt het woord

We betreden het erf
op eigen risico
De chiwawa waakt
Voor zijn baas

Nul

Dansen op de vulkaan
Lopen over het koord
De hoop ligt aangevoerd
als korrels zand

Verbeelding zwijgt
als sleutels knarsen,
als kreten weergalmen
in de dodencel

We tellen de uren af
Achteruit, terug
Tot we niet verder kunnen
Negativiteit bestaat niet
Nul is het einde

Zeewaarts

Rood rechts
Groen links
Dijk bakboord
Bank stuurboord
Onder: de diepte van de geul

Een meeuw
Een reiger
Staand
Vliegend
Een aalscholver met zijn vleugels wijd

De mast staat
Het zeil bolt
We varen
Naar zee
Waar de verre horizon onhoorbaar roept

Sluisdeur

De deurdranger houdt de deur dicht
als het water naar de lippen stijgt
Wanneer de vos de passie preekt
in het kippenhok van lemmingen

De afgaande stroming trekt een wissel
op vastgeklampte huislakken
In verwachting van de wederkeer
buigen stengels zich diep

Links, rechts lopen gepoetste laarzen
onder kleuren van eigenwaan
Onder wolkenkennis en kunstdenken
viert men de hoogmis van gelijk

Het is nu
Het is vandaag
De toekomst is gisteren,
vroeger
Het verleden
zal morgen zijn

Verleiding

Roekoe
Roekoe
Roekoekoe
Roekoe

Roekoe
Roekoe
Roekoekoe
Roekoe

Roekoeroekoe
Roekoekoekoekoe
Roekoekoe
Roekoe

Roekoe
Roekoe
Roekoekoe
Roekoe

Roekoekoeroe
Tjilp

Tegeltjeswijsheid

Als het even niet lukt
wacht je gewoon
tot morgen

Brood

Het komt van de bakker
Het gist, rijst en bruint
Achter gesloten deuren
Thermisch beveiligd
Wachtend op de korst

Doorkneed, doordesemd
Vol van vezels
Ambachtelijk vervaardigd
Van vader op zoon
Al eeuwen lang

Iedere morgen
Wacht het
Op ons
En wij?
Wij wachten op beleg

Gebroken

Op rotsen
In branding
Schuimend
Stijgend
Dalend
Uur na uur

Op vlakten
In ruimte
Eindeloos
Leeg
Stil
Smachtend, wachtend

De lucht breekt langzaam open
Een zonnestraal valt stuk
Gebroken door druppels
Van de regenbui
Van vanmorgen

Product

Wij presenteren:

Als eerste

Een uniek product

Niet eerder

Nooit gedacht

Nooit verschenen

Uniek

Nu al nummer 1

Volkomen perfect

Het voldoet aan al uw wensen

Vervangt alle andere

Altijd

Dus

Waar wacht u op?

Oude illusies

De plastic bloemen zijn verlept
Tranen vloeien in het dal
We staan des morgens gierend op
We zijn een triest geval

Ons leven is al jaren
behoorlijk van de rails
De wanhoop grijpt ons
steeds weer bij de keel
We denken terug in weemoed
aan de dagen van weleer
Geluk is stuk en nimmer,
nimmer wordt zij heel

Eens waren we vrolijk
optimistisch en jong
De wereld lachte ons
toen tegemoet
Dat is nu verdwenen
want nu zijn we oud
Kijk, dat is wat de tijd
met mensen doet

We leven ons leven
En dan gaan we dood
Het verlies voor de aarde
Is daarbij niet groot

Calvarie

De kat knijpt in beurse pruimen,
de vlag halfstok in duistere vreugde
Vol eenvoud
Van levensvreugd
Vanmorgen

Aan metalen takken groeien hamburgers,
schepijs gestold in druipende lava
Als voorbeeld
In overvloed
Intiem

Laat de wind waaien
Laat het water stromen
Licht in het duister
Leven in hoop

Aan het kruis hangt een afgebroken arm
vastgeroest in ongeschreven dogma's
Zonder geluid
In de hoogte
Als baken

Het is niet...

Het is niet
Over
Geweest
Uit

Het is niet
Toen
Destijds
Eens

Het is
Nu
Vandaag
Vanmorgen

Het is tijd
Het werd tijd

Stok

Rubber dempt het geluid
van mijn stok
Op de weg
Op de brug
Onderweg

Mijn gewicht rust
op de punt
Kreunend
Blazend
Moe

Er lopen paden
voor me
Eindeloos
Verder
Ver

Ik zet een stap
Ik leun
Op mijn stok

Kiezelstrand

Kiezels

Glad

Rond

Losgeslagen van hun grond

Meegesleept

Gepolijst

Afgesleten

Getekend door de tijd

Verworpen

Achtergebleven

Uniek

Maar samen met vele

Langs de kust

Soms wel

Ook in regen
valt het strand droog

Ook bij vorst
schijnt soms de zon

Ook in storm
blijft de steen liggen

Ook in donker
is er soms licht

Uitgang

De nooduitgang staat open
De koffers zijn gepakt
We loeren naar de klok

De weg is uitgestippeld
De route bepaald
Het einddoel is bekend

Maar wij,
wij blijven zitten,
verstijfd,
bang,
te bang
om een beslissing te nemen

Verboden toegang

De toegang is streng verboden
Voor jou
Voor mij
Voor ons

We kijken door het hek
Naar hen
Naar dat
Naar het

De avond valt
De wind giert
De regen stroomt

De toegang blijft verboden
Voor ons
Voor jou
Voor mij

Schreef

Aan de grens van de rede
zweven donkere wolken
Aan de rand van de dood
breekt bezinning door

Uit echo's van het verleden
zingen de Sirenen
Uit dageraad klinkt een stem:
De laatste gaat voor

We lopen
We schrijden
Marcheren vooruit
Pas na pas
Schree na schree
Altijd vooruit

Wie staat gaat
Wie beeft sneeft
Het is te laat
Als de klok slaat

Veel te laat

Vluchtweg

Vlucht
Weg
Vluchtweg
Niet
Hier
Ergens anders heen

Waar
Heen
Waarheen
Weet
Niet
Maakt ook niet uit

Weg
Weg
Onderweg
Naar
Waar
Het beter is

Altijd
Weg
Verderweg
Alles
Weg
Waar we waren

Vlucht
Weg
Vluchtweg
Nergens
Meer
Thuis

Totaal

Het totaalplaatje
levert het echte beeld
In het overzicht
zijn alle symptomen te herkennen
De consequenties
zijn glashelder
We weten nu tenminste
waar we aan toe zijn

Veel

Het is veel
Ruim veel
Erg veel
Veel te veel
Soms

Liever minder
Meer minder
Dan meer
Meer dan dit
Genoeg
Veel is genoeg

Teint

De zon verdrijft mijn teint
Levervlekken op handen
Strepen op geëpileerde plooiën

Dons verzacht het eelt
Nagels verbinden als schroeven
de verstarde, versteende gewrichten

Eksterogen zien niet
In kloven staat geen water
De hartslag kent geen rust

Ik loop op mijn tenen
Stamp in waterplassen
Betreur de teloorgang
van mijn gelaatskleur

In alles

Scheuren druppelen gevallen regen
Gaten stralen van binnenvallend licht
In de ruimte brandt het vuur

De lucht trilt, de aarde beeft
Terwijl gezang opstijgt,
verloren hopen op verlossing

De vogel zingt gelijk gebekt
Het rund loeit over het maaiveld
Alles is gezegd, gedaan

De bakker heeft zijn brood gebakken,
de tandarts zijn gat gevuld
Wil de laatste bewoner
het licht uitdoen?

Waslijn

We hangen op
Op en onder
Onder de blote hemel
Aan touw
Aan ijzerdraad
Met knoop
Met knijper
Losjes

Het wappert
Waait
Vrolijk
Het trekt onze blik

Als het hangt
Valt het niet
Totdat
Wanneer
We het weer losmaken
In de mand
Droog
Uitgewaaid

Stille kracht

In postcoïtale triestheid
verdwijnt de vrijdenker
Zijn uitgebluste dadendrang
als vaatdoek van vlees
Steunend op albasten pilaren
kraaien hanen victorie,
ongewild ondergeschoven
In aanschijn van aanstoot

Wetteloos wachten wij
op sleetse decreten,
hopen op rode lijnen van fatsoen
Kuisheid ligt opgesloten
achter gecapitonnerde deuren
Slechts bereikbaar met een code
van zes cijfers plus symbool

Dit is het einde
Dit is het begin
Wanneer het station
wordt omgebouwd
tot dorpskroeg
Wanneer de kerkklok
niet langer
de hele uren slaat
Wanneer het heden nu is

Gedreven

Hard tegen hard
Boven het maaiveld
Voor grote doelen
Samen

Solidair van hart
Van de tongriem
Niet opgeven
Nooit

We doen
Wat we moeten
We zeggen
Wat gezegd moet worden
Altijd hard
Keihard

Ongenaakbaar

Mijn scherm zuigt woorden
Letters vormen zinnen
in gespelde eenvoud

De betekenis verstopt zich
achter wilde kracht
van beelden

De vorm hyperboleert
Het rijm laat het afweten
In frustratie

Emotie zwelt
Eigenwaan zwelgt
in de blik
van bewonderende ogen

Ik wandel door
Stoïcijns zwijgend
Mijn woorden zeggen genoeg

In jouw hoofd

In jouw hoofd
Leeft de zaterdag
Slaapt de zondag
Werkt de maandag

In jouw hoofd
Schijnt de zon
Bepaalt de maan
Wijzen sterren de weg

In jouw hoofd
Lokt de hemel
Dreigt de hel
Is de wereld slechts tijdelijk

Er passen vele zaken
in jouw hoofd
Maar ik
Ik kan er niet bij

Te paard

Mijn molen draait
Het paard steigert
De koets rolt
Boven de motor
gilt de stoomfluit

De cirkel is rond
De munt betaald
Het zadel beklommen
Ik houd de teugels
in mijn hand

De wereld trekt langs
De tijd staat stil
In kinderlijke illusie
In middelpuntzoekende
kracht

De molen draait
Ik draaf
Rond
En rond
En rond
En rond

Duiven

Achter gesloten deuren
Kreten van wanhoop
Roep om geweldloosheid
Gerechtigheid ligt ver
Ver buiten het blikveld

Als duiven koeren
In een paringsdans van vrede
Als zwaluwen laag vliegen,
scheren boven het land

Dan horen we misschien
Dan zien we misschien
Dan zijn we niet langer
Wie we waren

Crematie

Boeken branden
Papier blakert
Asresten stijgen ten hemel

Woorden verkolen
Zinnen worden uitgewist
in verzegend vuur

Beelden trekken krom
Ideeën vervliegen
Illusies gaan in rook op

Ik zit
In mijn hoekje
Ik zit
In mijn hoekje
Ik lees
Ik lees
Ik lees
In mijn Bijbel

Binnenkort

Ik weet
Dat het
Binnenkort
Afgelopen is

Dat het
Niet
Zolang
Meer duurt

Dat gebeurt
Dat is
Jammer
Maar

Dat moet
Dan maar

Vochtig

Het water zakt
Wrakken stijgen relatief
Nu lippen bevrijd zijn
Nu tranen zijn gedroogd
Van vroeger

De nood stijgt
Opgewekt door godenzonen
Als verwacht signaal
Als lopende kwestie
Voor morgen

In kille ochtendnevel
zucht de zee
Onder het gewicht
van sleepnetten
Afgeschuimd

Tegen het raam
Tikt een roodborstje
Laat mij erin
Ik verdrink

Voetstappen

Voetstappen in het zand
Richting waterlijn
Richting zee

Kleren op een hoop
Stille getuigen
Van jou

De zon gaat onder

Ik zie

Voetstappen
Richting waterlijn
Richting zee

Canofaab

Ze kwijlen
Ze piepen
Ze stinken

Ze pissen
Ze poepen
Overall

Ze grommen
Ze blaffen
Ze bijten

Dat doen ze altijd
Echt niet alleen
“anders nooit”

Halverwege

Vreemde eenden bijten
in wakken van vluchtige waarheid
Zwaluwen verdrijven de kou
uit de lentelucht

We schieten beren als prijs
in de kermistent
Bij gehuil van wolven
op een eindeloze vlakte

We zijn over de dam
Passen in het hok
Verdampen in Chanel
Verdrinken in zelfmedelijden

Als de mus is gestorven
op het veld van eer
wappert fier de vlag
Halverwege zijn stok

Ertussen

Ergens tussen jou en mij
Ligt de waarheid

Ergens tussen rechts en links
Het midden

Er is geen ruimte
voor twijfel

Er is alleen de zekerheid
Dat niets vaststaat

Religie

Ik heb een nieuwe god verzonnen
Op donderdag bij het ontbijt
Meteen een nieuw geloof begonnen
Dus ben ik al mijn twijfels kwijt

Ik moet nu nog een boek gaan schrijven
Met regels en een goed verhaal
Waardoor de boodschap zal bekliven
Dat lukt me zeker, allemaal

Op TikTok kun je me bekijken
Ik sta op Facebook bovenaan
Spontaan zal iedereen me liken
Het kan echt niet veel beter gaan

Ik wil van nu af anders heten
Zodat de hele wereld weet
En het dus nooit meer kan vergeten
Ik ben Verlosser, de Profeet

De liefde is mijn inspiratie
Heb ik de mensheid al verteld
En grotere glorie voor de natie
Maar toch vooral het grote geld

Trap naar de hemel

Uitgesleten treden
Leuning van slap touw
Gaan we
Rond
Rond
Omhoog

Trap naar de hemel
Trap naar de top
Steeds hoger
Tot bij de punt
Waar we alleen
Nog rondjes kunnen lopen

Dagdroom

Opgeschoten in ruime lussen
Gevonden verbonden
Klaar voor gebruik

Ik werp, gooi op prooi belust
Het doel gesteld
De focus bepaald

Wanneer de ochtend aanbreekt
Ontwaakt de kater
Verzandt de zekerheid in hoop

Er is teveel, te groot, tegelijk
Toch blijft de illusie levend
Tot de avond zich aandient
Tot de droom begint

Overspoeld

Palen markeren
waar het land verdwijnt
waar uit de diepte
de almacht opstijgt

Pijlen wijzen op geverfde randen,
gericht op diepe kilte
slechts bewoond door
schuwe kieuwdragers

Door de overvloed
worden de tekens uitgewist,
gaan voetstappen
geluidloos ten onder

Dan, onvermijdbaar,
keert de rust terug
Uitgevlakt, gladgestreken
ligt het voor ons

Het zand wacht
op nieuwe sporen,
op de minimaal verpakte
lijven van de ledigheid

Ware glorie

De etalage stelt
dode vliegen ten toon
Prijzen staan in guldens
Je kunt er met
girobetaalkaart betalen
“We hebben er het nieuwste
van het nieuwste”
Meldden ze trots

Ware glorie vergaat niet
Nooit niet

Barrières

Het water stijgt langzaam
De lippen getuigen
Altijd weer klinkt de noodklok
Achter dijken
Achter de sluis

Deuren blijven gesloten
De sleutel omgedraaid
De grendel is verschoven
Donkerbruin
Vastgeroest

Telkens wanneer we kijken
Zien we het niet
Iedere keer dat we luisteren
Horen we het niet

De weg wordt versperd
De slagboom is neergedaald
Horizontaal
Roodwit
Gestreept

Wrange vruchten

De rook om jouw hoofd
drijft in ijle ringen rond
De inhoud van je glas
vernevelt je blik

De tijd staat stil
Beelden verschijnen
Boven de verre horizon
daagt een nieuw niets

Je zit en staart
Je woorden komen
Je zinnen gezet
op geschept papier

We lezen je
We zien je
We horen je

In een walm van rook
Uit een dorstige keel

Klaar

Het is uit
Stil
Over
Niet meer

Afgerond
Klaar
Af
Fini

Het was ooit

Maar het is nu

Uit
Stil
Over
Klaar